

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta právnická

Bakalářská práce

**„DAŇOVÉ ASPEKTY INSOLVENČNÍHO
ŘÍZENÍ SE ZAMĚŘENÍM NA KONKURS“**

Zpracovala: Lucie Smékalová

Plzeň, 2015

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta právnická
Akademický rok: 2014/2015

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Lucie SMÉKALOVÁ**
Osobní číslo: **R12B0094P**
Studijní program: **B6804 Právní specializace**
Studijní obor: **Veřejná správa**
Název tématu: **Daňové aspekty insolvenčního řízení se zaměřením na konkurs**
Zadávací katedra: **Katedra finančního práva a národního hospodářství**

Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í :

1. Historický exkurz
2. Současná právní úprava insolvenčního řízení a jednotlivých daní
3. Povinnosti insolvenčních správců a dlužníků v konkursu z pohledu daňového řízení
4. Aplikační problémy konkursu z pohledu daní v praxi
5. Závěr

Rozsah grafických prací:

Rozsah pracovní zprávy: **30**

Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná**

Seznam odborné literatury:

- Maršíková, Jolana. Insolvenční řízení z pohledu dlužníka a věřitele. LINDE PRAHA, 2011.
- Landa, Martin. Ekonomika insolvenčního řízení. Key Publishing, 2009
- Jánošíková, P. Mrkývka, P. Tomažič, I. a kol. Finanční a daňové právo. Plzeň: Aleš Čeněk, 2009.
- Kozák, Jan Budín, Petr Dadam, Alexandr Pachel, Lukáš. Insolvenční zákon a předpisy související, nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení komentář, 2. vydání. Wolters Kluwer ČR, a.s., 2013.
- Březinová, Hana. Ekonomické aspekty insolvenčního zákona: účetnictví jako základní zdroj informací pro insolvenční řízení. BOVA POLYGON, 2009.
- Bařinová, Dagmar Hátová, Renáta Olšar, Ladislav. Konkursní řízení v praxi, Grada, 2006.

Vedoucí bakalářské práce:

JUDr. et Mgr. Silvie Anderlová

Katedra finančního práva a národního hospodářství

Datum zadání bakalářské práce: **18. března 2014**

Termín odevzdání bakalářské práce: **31. března 2015**

Doc. JUDr. Jan Pauly, CSc.
děkan

V Plzni dne 24. září 2014

JUDr. Petra Jánošíková, Ph.D.
vedoucí katedry

Prohlášení

„Prohlašuji, že jsem tuto bakalářskou práci zpracovala samostatně, a že jsem vyznačila prameny, z nichž jsem pro svou práci čerpala způsobem ve vědecké práci obvyklým.“

Plzeň, březen, 2015

Lucie Smékalová

Poděkování

Tímto bych chtěla poděkovat paní JUDr. et Mgr. Silvii Anderlové za odborné vedení bakalářské práce, za její cenné rady a připomínky, které přispěly k vypracování této bakalářské práce. Také bych chtěla poděkovat své mamince a svému příteli, kteří po celou dobu studia stáli při mně a podporovali mne, i když to se mnou nebylo mnohdy lehké.

Obsah

1.	Historický exkurz	1
2.	Současná právní úprava insolvenčního řízení a jednotlivých daní	6
2.1.	Právní úprava insolvenčního řízení	6
2.2.	Právní úprava jednotlivých daní	10
2.2.1.	Daně z příjmů	10
2.2.1.1.	Daň z příjmu fyzických osob	11
2.2.1.2.	Daň z příjmu právnických osob	14
2.2.1.3.	Společná ustanovení Zákona o daních z příjmů	15
2.2.2.	Daň z nemovitých věcí	17
2.2.2.1.	Daň z pozemků.....	17
2.2.2.2.	Daň ze staveb a jednotek.....	18
2.2.3.	Daň z nabytí nemovitých věcí	19
2.2.4.	Daň silniční	21
2.2.5.	Daň z přidané hodnoty	22
2.2.6.	Spotřební daň a energetické daně	27
3.	Povinnosti insolvenčních správců a dlužníků v konkursu z pohledu daňového řízení	29
3.1.	Povinnosti dlužníka	29
3.2.	Povinnosti insolvenčních správců	29
4.	Aplikační problémy konkursu z pohledu daní v praxi	34
5.	Závěr	36
6.	Resumé	38
7.	Seznam použité literatury	39

1. Historický exkurz

Současné právní úpravě insolvenčního řízení zákonem č. 182/2006 Sb. předcházela dlouhodobý vývoj. V dřívější době však nebyla taková řízení označována jako insolvenční, ale například jako řízení „konkursní“ nebo „vyrovnávací“.

Název „konkurs“ pochází z latinského termínu „concursum creditorium“ a naznačuje se jím, že jde o souběh věřitelů, který probíhá ve formě přihlašování pohledávek, aby bylo docíleno jejich uspokojení z konkursní podstaty. Slovo konkurs tedy vystihuje nejen to, že jde o řízení, nýbrž také současně podstatu tohoto řízení. Adekvátní výrazu „konkurs“ je český termín „úpadek“.¹

Kromě termínu „konkurs“ se také někdy užívalo cizího slova „krida“ (*credare*, italsky *gridare* = veřejně vyvolávat), či zřídka užívaného německého „Gantprocess“ nebo rovněž italského „bankrot“.

Termín „vyrovnání“, užitý v názvu předchozí právní úpravy, byl v Českých zemích zaveden zákonem č. 64/1931 Sb. z. a n. namísto dříve užívaného termínu „narovnání“. K drobné úpravě názvosloví bylo přistoupeno zřejmě proto, aby zde byl vyjádřen rozdíl od pojmu „narovnání“ (*transactio*), což představuje jeden z institutů vedoucího k zániku závazku. Jazykově je ovšem novější termín méně přesný, neboť může vzbuzovat nepřesný dojem, že závazky dlužníka jsou v rámci procesu označeného jako „vyrovnání“ zcela uhrazeny. Ve skutečnosti však dlužníkem neuhrazené části závazků dlužníka zanikají.²

Pokud bychom měli označit dobu vzniku insolvenčního práva, tato není přesně jasná. Nicméně lze uzavřít, že jeho potřeba vzniká v době, kdy je plně rozvinuto peněžní hospodářství a tedy vzniká potřeba vynutitelnosti splnění závazků.

---

¹ Hora, V.: Řády konkursní, vyrovnací a odpůrcí, Praha 1931, str. 19 a 20

² SCHELLEOVÁ, Ilona, Marta MACHÁČKOVÁ, Karel MAREK, Alexander NETT a Karel SCHELLE. *Konkurz a vyrovnání*. 2. dopl. vyd. Praha: Eurolex Bohemia, 2004. str. 46-48 ISBN 8086432599.

Za nejstarší psanou právní úpravu lze považovat Josefínský konkursní řád z roku 1781. Poté následoval konkursní řád z roku 1868 (č. 1/1869 ř. z.), dále nařízení z roku 1914 (č. 337/1914 ř. z.) a řády konkursní, vyrovnací a odpůrcí z roku 1931 (zákon č. 64/1931 Sb.). Tento vývoj byl přerušen v roce 1951, když občanský soudní řád (zákon č. 142/1950 Sb.) zrušil zákon z roku 1931, aniž by jej nahradil jinou odpovídající úpravou.

Insolvenční právo bylo obnoveno až teprve po čtyřiceti letech, a to zákonem č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání (dále jen „ZKV“). Základem pro vznik tohoto zákona byl zákon z roku 1931, který byl však zasazen do zcela jiného právního období a pro potřeby 20. století byl myšlenkově zastaralý a tudíž ne zcela použitelný. Čtyřicetiletá přestávka tedy způsobila, že nebylo možné navázat na tehdejší právní úpravu. Navíc zde existovala velká provázanost hospodářských subjektů, což vyvolávalo obavu vzniku druhotné platební neschopnosti a s tím spojených dalších úpadků.

Znění zákona vycházelo z toho, že úpadcem je většinou drobný živnostník s malým počtem věřitelů. Do konkursního řízení byly věřiteli přihlašovány pohledávky vůči úpadci a věřitelé následně mohli přímo zasahovat do průběhu celého řízení s cílem dosáhnout maximálního uspokojení svých pohledávek. Konkursní řízení jako takové mělo za následek likvidaci úpadce, neboť byl rozprodán veškerý majetek úpadce „kus po kuse“ a tudíž nebylo možné předpokládat obnovu jeho podnikatelské činnosti.

Postupem doby se okruh úpadců začal rozšiřovat a mezi úpadce se zařadili i střední podnikatelé a v neposlední řadě i velké obchodní společnosti. Takoví úpadci měli několik set až několik tisíc věřitelů. U tak veliké mnohosti věřitelů nebylo možné, aby všichni věřitelé zasahovali do zpeněžování konkursní podstaty úpadců, proto se zúčastňovali řízení tzv. zprostředkovaně, a to prostřednictvím věřitelských orgánů. V takovém případě se prodej majetku formou dražby jevil jako krajně neefektivní. Bylo proto na místě hledat jiný perspektivní způsob uspokojení věřitelů s tím, že jako vhodné se jevilo zejména pokračování v provozování podniku úpadce za současné realizace určitých opatření.

Během účinnosti toho zákona se postupně začaly objevovat nedostatky, mnohdy vznikaly i situace, které nebyly zmíněným „ZKV“ upraveny, což vedlo k velkému počtu novelizací (celkem jich bylo 23 včetně nálezů Ústavního soudu). Četné novelizace měly ve své podstatě vést k odstranění aplikačních problémů, ale zejména k „modernizaci“ stávající právní úpravy. Skutečnost však byla taková, že se právní úprava stala nedostatečnou a nepřehlednou, když byly upravovány pouze dílčí otázky, které však neřešily samotnou koncepci zákona jako takového.³

Dle názoru JUDr. Zdeňka Krčmáře, soudce Nejvyššího soudu České republiky (dále jen ČR) a zároveň člena rekodifikační komise Ministerstva spravedlnosti ČR, která připravovala nový insolvenční zákon, k základním nedostatkům předchozí úpravy konkursního práva v České republice patří, že:⁴

1. nelze v zásadě řešit úpadkovou situaci dlužníka jinak než zpeněžením jeho majetku v konkursu, tedy v konkursním řízení a rozvrhem výtěžku zpeněžení mezi věřitele s tím, že poslední velká změna konkursního zákona účinná právě od 1. května 2000 ve vazbě na tu novelu č. 105/2000 Sb. sice měla za cíl umožnit též širší uplatnění institutu vyrovnání, avšak statistiky dokazují, že tento záměr se výrazně nezdařil, že vyrovnací řízení jako takové zůstalo popelkou a zřejmě zůstane popelkou až do konce účinnosti toho stávajícího zákona;

2. dlužníkovi věřitelé nemohou účinně ovlivnit rozhodnutí o způsobech řešení jeho úpadku. To je jedna věc. A druhá je, že věřitelé, kteří nepodali sami návrh na prohlášení konkursu, nebo kteří k takovému návrhu nepřistoupili, jsou ve fázi před prohlášením konkursu na majetek dlužníka v podstatě vyloučeni z účasti na řízení;

3. konkursní řízení neumožňuje ani poctivému dlužníku zbavit se po maximálně možném uspokojení věřitelů zbytku svých dluhů. Chybí nám tady výrazně to, co věřitelé neradi slyší, ale co ve vazbě na budoucí úpravu nutně potřebujeme, možnost nabídnout dlužníkovi za to, že bude spolupracovat, oddlužení;

---

³ Návrh insolvenčního zákona – důvodová zpráva [online]. Praha : ČAK [cit. 2014-10-21].

Dostupné z: <<http://www.cak.cz/scripts/detail.php?id=557>>

⁴ KRČMÁŘ, Zdeněk. Vystoupení JUDr. Zdeňka Krčmáře, předsedy Nejvyššího soudu. *Konkursní noviny*. 29.09.2004, roč. 2004, č. 20. Dostupné z: <http://www.konkursni-noviny.cz/clanek/vystoupeni-judr-zdenka-krcmare-predsedy-nejvyssiho-soudu>

4. není podporován ani diferencovaný přístup k řešení dlužníkovu úpadku podle povahy dlužníka nebo podle počtu jeho věřitelů;

5. úpadkové právo postrádá (s výjimkou některých ustanovení o bankách, úvěrních a spořitelních družstvech a pojišťovnách sledujících prevenci), ustanovení, jež by umožnila projednání konkursu či vyrovnání. Mám na mysli projednání smysluplné z hlediska efektivity v případě dlužníka, jehož úpadek má hromadné účinky.

6. uspokojení zajištěných věřitelů se liší podle způsobu řešení úpadku. V konkursu je odděleným věřitelům garantováno pouze 70 % výtěžku zpeněžení majetku, kterým je jejich pohledávka zajištěna, kdežto vyrovnáním nemohou být nároky oddělených věřitelů dotčeny. Zdůrazňují, že vyrovnání je z hlediska probíhajících insolvenčních řízení v České republice statisticky nevýznamným faktorem;

7. stávající rozsah uspokojení garantovaného v konkursu zajištěným věřitelům ze zpeněžení majetku, kterým je jejich pohledávka zajištěna, oslabuje zejména v obchodních vztazích význam zajišťovacích institutů. Subjekty poskytující úvěry podnikatelům, typicky pak banky, to vedlo ke zdražení úvěrů, tj. k tomu, že je požadována vyšší míra zajištěnosti úvěrů.

8. dostatečným způsobem také není ve stávající úpravě vymezeno postavení správce konkursní podstaty z hlediska nároků kladených na jeho odbornost. Při absenci těch odborníků, jež bychom si sami mohli z praxe vytáhnout s vědomím, že je dále nepotřebujeme vzdělávat, zde chybí i jednotný systém vzdělávání správců konkursních podstat;

9. zákon o konkursu a vyrovnání nedostatečným způsobem uspořádává některé činnosti a postupy, jejichž plnění se za trvání konkursu nebo vyrovnání modifikuje zejména proto, že řada práv a povinností přechází na správce podstaty. Typicky jde například o vymezení plnění daňových povinností dlužníka v konkursu, vedení jeho účetnictví nebo důsledky, jež má prohlášení konkursu na majetek dlužníka, na oprávnění dlužníka dále podnikat v některých oborech;

10. procesní pravidla upravující postup subjektů zúčastněných na stávajícím konkursním řízení jsou příliš strohá a výklad je velmi náročný nejen ve vztahu k soudům ale především ve vztahu k osobám, které do toho řízení vstupují zvenčí. To

znamená, že neposkytují dostatečnou představu jak konkursním věřitelům, tak dlužníkům o tom, co je v průběhu konkursního řízení očekává;

11. poslední stesk, také objektivně přiznatelný, je neúměrná délka trvání insolvenčního řízení. Zde bych ve vazbě na to, co bylo řečeno o statistikách Světové banky, řekl, že se také domnívám, že situaci není třeba vidět tak černě. Pokud porovnáváme druhou fázi konkursního řízení tj. fázi, která počíná prohlášením konkursu, tak si myslím, že délka konkursních řízení je srovnatelná s řadou jiných střeoevropských zemí. To, v čem spatřujeme nedostatek z hlediska délky trvání konkursních řízení my, je především ta první nalézací fáze, která končí rozhodnutím o tom, zda úpadek dlužníka je či není. Přes hrozbu trestními postihy se k řešení majetkových potíží dlužníka konkursem či vyrovnáním přistupuje většinou v době, kdy již nelze očekávat větší výnosnost z prodeje, tedy z likvidace jeho majetku.

2. Současná právní úprava insolvenčního řízení a jednotlivých daní

2.1. Právní úprava insolvenčního řízení

Dne 1. ledna 2008 nabyl účinnosti zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), který nahradil Zákon o konkursu a vyrovnání. Jedná se o zcela novou právní úpravu, která v sobě zahrnuje nejen úpravu řízení po procesní stránce, ale i samotný průběh celého insolvenčního řízení. Na rozdíl od předchozí právní úpravy, kdy bylo nutné odlišovat konkursní řízení od řízení vyrovnávacího, dochází ke sjednocení insolvenčního řízení pod jedno řízení, přičemž tato nová úprava je mnohem komplexnější než byla úprava původní.

Důvodem byl pravděpodobně fakt, že termín „úpadek“ klade důraz nikoli na řízení a jeho podstatu, nýbrž charakterizuje především hospodářský stav dlužníka, tedy stav, který může být podnětem vyvolávajícím konkursní či vyrovnací řízení. Výraz „úpadek“ tedy vzhledem ke svému pojmovému obsahu je v jednom směru příliš úzký, v jiném příliš široký.

Jak jsem již naznačila, insolvenční řízení je rozděleno do dvou fází. První fáze spočívá ve zjištění, zda se dlužník nachází v úpadku či nikoliv. Dojde-li soud k závěru, že úpadek je osvědčen, následuje fáze druhá, která se týká způsobu řešení dlužníkovu úpadku. Z tohoto důvodu je insolvenční zákon rozdělen do tří částí, kdy první část je nazvána „obecná část“ a obsahuje jednak právní úpravu od podání insolvenčního návrhu až do rozhodnutí o tomto návrhu a jednak obsahuje procesní stránku celého řízení. Druhá část se nazývá „způsoby řešení úpadku“, kdy již ze samotného názvu vyplývá, že tato část se týká tří možných způsobů řešení úpadku, kterými jsou oddlužení, konkurs a reorganizace. Třetí část „společná ustanovení“ upravuje otázky, které jsou společné pro všechny způsoby řešení úpadku.

Nutno dodat, že s insolvenčním zákonem se změnila i terminologie. Podle Zákona o konkursu a vyrovnání se pojem „dlužník“ objevoval pouze do

rozhodnutí o konkursu, poté se z dlužníka stával úpadce. V insolvenčním řízení se pojem dlužník používá po celou dobu řízení. Dále byl správce konkursní podstaty nahrazen insolvenčním správcem a z konkursní podstaty se stala podstata majetková.

Jak již bylo výše zmíněno, jedním ze tří způsobů řešení dlužníkového úpadku je konkurs. Oproti oddlužení je konkurs méně častou formou, nicméně na druhou stranu je častější než reorganizace. Z tabulky níže vyplývá pro názornost počet prohlášených konkursů za rok 2014 a za část roku 2015.

Tabulka č. 1: Konkurzy podnikatelů

Konkurzy podnikatelů				
měsíc	2014		2015	
	firmy	z toho živnostníci	firmy	z toho živnostníci
1	193	76	163	73
2	227	100	180	89
3	193	94		
4	206	94		
5	185	85		
6	216	91		
7	228	105		
8	187	91		
9	207	94		
10	200	102		
11	175	87		
12	186	91		
celkem	2403	1110	343	162

Zdroj: Creditreform, Insolvenční rejstřík⁵

Konkurs spočívá v tom, že na základě rozhodnutí o prohlášení konkursu jsou zjištěné pohledávky věřitelů zásadně poměrně uspokojeny z výnosu zpeněžení majetkové podstaty s tím, že neuspokojené pohledávky nebo jejich části nezanikají, pokud zákon nestanoví jinak.⁶ K tomu nutno dodat, že zatímco o oddlužení lze rozhodnout jen u fyzických osob, konkursem lze řešit úpadek jak fyzických osob, tak i osob právnických.

Věřitelé dlužníka mohou uplatnit své pohledávky vůči dlužníku, a to formou přihlášky do insolvenčního řízení. V přihlášce pohledávky věřitelé vyčíslí

⁵ CREDITREFORM S.R.O. *Vývoj insolvencí v ČR* [online]. 2015. vyd. 2015 [cit. 2015-03-09]. Dostupné z: <http://www.creditreform.cz/novinky-downloads/vyvoj-insolvenci-v-cr.html>

⁶ Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), § 244

nejen jistinu pohledávky, ale i případné úroky z prodlení, které se počítají ode dne vzniku dluhu do dne předcházejícího rozhodnutí o úpadku. Vznikla-li pohledávka věřitele po rozhodnutí o úpadku, jedná se o pohledávku za majetkovou podstatou a takovou pohledávku je nutné uplatnit u insolvenčního správce. V přihlášce je nutné rozlišit, zda pohledávka věřitele je pohledávkou zajištěnou nebo nezajištěnou. O zajištěnou se jedná tehdy, pokud je zajištěna majetkem dlužníka a nezajištěnou tehdy, pokud není zajištěna majetkem dlužníka. K tomu ještě nutno dodat, že prohlášením konkursu provoz dlužníkovy podniku nekončí. Provoz končí vydáním rozhodnutí insolvenčního soudu nebo prodejem podniku v rámci zpeněžování majetkové podstaty.⁷

Účinky prohlášení konkursu nastávají okamžikem zveřejnění rozhodnutí o prohlášení konkursu v insolvenčním řízení. Insolvenční soud může o prohlášení konkursu rozhodnout jednak zároveň s rozhodnutím o úpadku a jednak samostatným rozhodnutím. Okamžik zveřejnění je tedy velice důležitým momentem celého insolvenčního řízení, od kterého se odvíjí celá řada povinností nejen insolvenčních správců, ale i dlužníků samotných.

Okamžikem prohlášení konkursu zaniká i společné jmění dlužníka a jeho manžela. V takovém případě má insolvenční správce právo uzavřít dohodu o vypořádání společného jmění manželů nebo podat žalobu u příslušného soudu, který o vypořádání rozhodne. Účinnost dohody o vypořádání nastává okamžikem, kdy je schválena insolvenčním soudem.⁸

Prvořadým úkolem insolvenčního správce po prohlášení konkursu je zjištění, zajištění a soupis majetkové podstaty. Majetkovou podstatu tvoří:⁹

- peněžní prostředky,
- věci movité a nemovité,
- podnik,
- soubor věcí a věci hromadné,

---

⁷ Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), hlava I

⁸ Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), §§ 268, 270, 271

⁹ MARŠÍKOVÁ, Jolana. *Insolvenční řízení z pohledu dlužníka a věřitele: příručka zejména pro neprávnický. 2. aktualiz. vyd.* Praha: Linde, 2011, s. 114. Praktická právnická příručka. ISBN 9788072018628.

- dlužníková mzda nebo příjmy, které nahrazují odměnu za práci, například důchod, nemocenské, peněžitá pomoc v mateřství, respektive zabavitelná část těchto příjmů.

Po právní moci prohlášení konkursu je insolvenční správce oprávněn začít zpeněžovat majetkovou podstatu. Majetek lze prodat po částech nebo jako celek. Zpeněžit majetkovou podstatou lze třemi možnými způsoby, a to veřejnou dražbou, prodejem podle občanského soudního řádu o výkonu rozhodnutí nebo přímým prodejem mimo dražbu. O způsobu zpeněžení rozhoduje schůze věřitelů. Veřejná dražba se provádí na základě zvláštního právního předpisu na návrh insolvenčního správce. Prodej podle občanského soudního řádu provádí příslušný okresní soud také na návrh insolvenčního správce. Nejčastějším způsobem je prodej mimo dražbu. Před zpeněžením potřebuje insolvenční správce nejen souhlas věřitelského výboru, ale i souhlas insolvenčního soudu. Za předpokladu, že se jedná o zajištěnou nemovitou věc, souhlas namísto věřitelského výboru uděluje právě zajištěný věřitel.¹⁰

Po zpeněžení majetkové podstaty insolvenční správce předloží insolvenčnímu soudu konečnou zprávu, která musí obsahovat mimo jiné přehled zpeněžení majetkové podstaty s výsledkem, jehož bylo dosaženo, uvedení majetku, který nebyl zpeněžen, s odůvodněním, proč k tomu došlo. Současně v konečné zprávě musí být uvedeno, jaká částka má být rozdělena mezi věřitele. Konečná zpráva je následně schválena soudem s tím, že po právní moci takového rozhodnutí je vydáno rozvrhové usnesení.¹¹

Insolvenční soud rozhodne i bez návrhu o zrušení konkursu:¹²

- a) zjistí-li, že nebyl ani dodatečně osvědčen dlužníkův úpadek; to neplatí, došlo-li již ke zpeněžení podstatné části majetkové podstaty,
- b) zjistí-li, že zde není žádný přihlášený věřitel a všechny pohledávky za majetkovou podstatou a pohledávky jim postavené na roveň jsou uspokojeny,
- c) po obdržení zprávy insolvenčního správce o splnění rozvrhového usnesení,

---

¹⁰ MARŠÍKOVÁ, Jolana. *Insolvenční řízení z pohledu dlužníka a věřitele: příručka zejména pro neprávnický. 2. aktualiz. vyd.* Praha: Linde, 2011, s. 117-118. Praktická právnická příručka. ISBN 9788072018628.

¹¹ Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), § 303, 304, 306

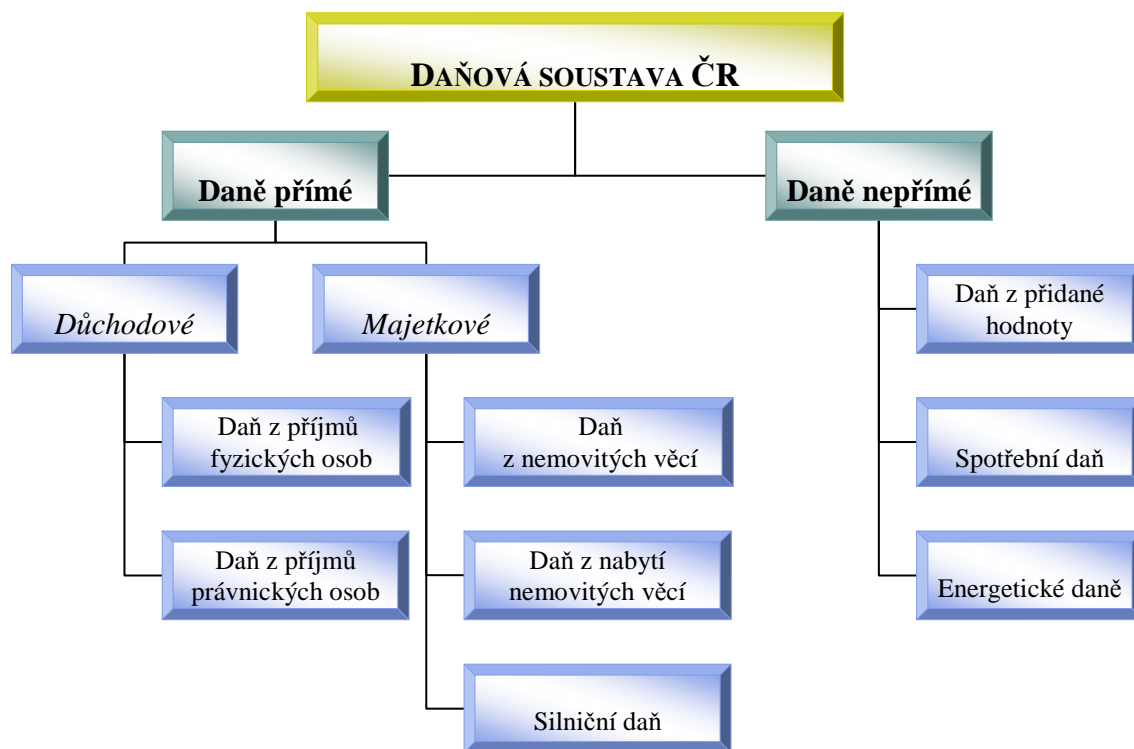
¹² Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), § 308

d) zjistí-li, že pro uspokojení věřitelů je majetek dlužníka zcela nepostačující; přitom se nepřihlíží k věcem, právům a jiným majetkovým hodnotám vyloučeným z majetkové podstaty.

2.2. Právní úprava jednotlivých daní

Daňovou soustavu ČR rozdělujeme dle níže uvedeného diagramu na daně přímé a nepřímé. Daně přímé dále dělíme na důchodové, kam zahrnujeme daň z příjmu jak fyzických, tak i právnických osob a majetkové daně, kam zahrnujeme daň z nemovitých věcí, daň z nabytí nemovitých věcí a silniční daň. Daně nepřímé dělíme na daň z přidané hodnoty, spotřební daně a energetické daně.

Graf č. 1: Daňová soustava

Zdroj: vlastní tvorba dle daňové soustavy ČR

2.2.1. Daně z příjmů

Problematika daní z příjmů je upravena zákonem č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, v platném znění. Tento právní předpis byl mnohokrát novelizován, přičemž asi největší novelizace proběhla v souvislosti s občanským zákoníkem účinným od 01.01.2014.

Daň z příjmů rozdělujeme na daň z příjmů fyzických a právnických osob. V souladu s tímto členěním je rozdělen i zákon o daních z příjmů na část první, která se týká daně z příjmů fyzických osob a část druhou, která se týká daně z příjmu právnických osob. Třetí část se týká společných ustanovení, čtvrtá zvláštních ustanovení pro vybírání daně z příjmů, pátá registrace, šestá pravomocí vlády a Ministerstva financí a část sedmá přechodných a závěrečných ustanovení.

2.2.1.1. Daň z příjmů fyzických osob

Jak vyplývá ze samotného názvu daně, tato daň se týká fyzických osob. Poplatníci této daně jsou tedy fyzické osoby, které jsou buď daňovými rezidenty České republiky nebo daňovými nerezidenty. Mezi daňové rezidenty ČR patří osoby, které mají na našem území bydliště nebo se zde obvykle zdržují (alespoň po dobu 183 dnů v příslušném kalendářním roce), přičemž ke splnění podmínek postačí splnění jedné z uvedených. Daňoví rezidenti zdaňují jak příjmy plynoucí ze zdrojů na území naší republiky, tak i příjmy plynoucí ze zdrojů v zahraničí. Naopak daňoví nerezidenti zdaňují jen příjmy plynoucí ze zdrojů na území České republiky a do této skupiny patří fyzické osoby, které nejsou daňovými rezidenty nebo o nichž to stanoví mezinárodní smlouvy.¹³

Dle § 3 zmíněného zákona o daních z příjmů jsou předmětem daně z příjmů fyzických osob příjmy ze závislé činnosti, dále příjmy ze samostatné činnosti, příjmy z kapitálového majetku, příjmy z nájmu a ostatní příjmy, přičemž příjmem se rozumí příjem peněžní i nepeněžní dosažený i směnou.

Mezi příjmy ze závislé činnosti patří zejména příjmy ze současného nebo dřívějšího pracovněprávního, služebního nebo členského poměru a obdobného poměru, ve kterém je poplatník povinen dbát pokynů plátce a příjmy za práci členů družstev, společníků společnosti s ručením omezeným a odměny členů orgánu právnické osoby a likvidátorů.

---

¹³ Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, § 2

Do příjmů ze samostatné činnosti náleží mimo jiné příjmy ze zemědělské výroby, lesního a vodního hospodářství, ze živnostenského podnikání a z jiného podnikání.

Příjmem z kapitálového majetku se rozumí například podíly na zisku z obchodní korporace, úroky, výhry a jiné výnosy z vkladů na vkladních knížkách a úroky z peněžních vkladů na účtu.

Do příjmů z nájmu zahrnujeme příjmy z nájmu nemovitých věcí nebo bytů a příjmy z nájmu movitých věcí, kromě příležitostného nájmu podle § 10 odst. 1 písm. a) zákona o dani z příjmu, pokud nejde o příjmy uvedené v § 6 až 8 téhož zákona.

Ostatní příjmy jsou příjmy, na jejichž základě se zvyšuje majetek a nejsou-li tyto příjmy příjmem dle § 6 až 9 Zákona o daních. Do této skupiny patří zejména příjmy z převodu nemovité věci, přijaté výživné, důchody či výhry v loteriích, sázkách a jiných podobných hrách.

Zákon o daních z příjmů dále stanovuje, které příjmy jsou osvobozeny od daně. Jedná se například o příjem z prodeje rodinného domu a souvisejícího pozemku, pokud v něm prodávající bydlel po dobu nejméně dvou let před prodejem a pokud tuto podmínku nesplňuje, musí finanční prostředky použít k uspokojení svých bytových potřeb. Nesplní-li ani jednu z těchto podmínek, takový příjem se stává předmětem daně z příjmu. Dále jsou například osvobozeny dávky nebo služby z nemocenského a důchodového pojištění, dávky pro osoby se zdravotním pojištěním, dávky pomoci v hmotné nouzi, dávky státní sociální podpory, dávky pěstounské péče, stipendia ze státního rozpočtu, penze vyplácené z penzijního připojištění se státním příspěvkem, plnění z vyživovací povinnosti a další.¹⁴

V souvislosti s účinností občanského zákoníku od 01.01.2014 byla zrušena daň dědická a daň darovací. Daň dědická byla včleněna do zákona o daních z příjmů, konkrétně do § 4a písm. a). Tento hovoří o tom, že od daně z příjmů se

---

¹⁴ Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, § 4

osvobozuje kromě jiného bezúplatný příjem z nabytí dědictví nebo odkazu.¹⁵ Daň darovací byla včleněna do § 10 odst. 3 písm. c), podle kterého jsou osvobozeny bezúplatné příjmy v linii přímé i vedlejší, jedná-li se o sourozence, strýce, tetu, synovce nebo neteř, manžela, manžela dítěte, dítěte manžela, rodiče manžela nebo manžela rodičů.

Sečteme-li všechny příjmy, které má poplatník v průběhu zdaňovacího období, kterým je zpravidla jeden rok, a odečteme-li od nich všechny výdaje, které byly prokazatelně vynaloženy na jejich dosažení, zajištění a udržení, výsledkem bude částka, kterou nazýváme daňovým základem.

Od základu daně jsou následně odčítány nezdánitelné části základu daně, kam zahrnujeme například odpočet úroků zaplacených ve zdaňovacím období z úvěru ze stavebního spoření, úroků z hypotečního úvěru poskytnutého bankou sníženým o státní příspěvek poskytnutý podle zvláštních právních předpisů, či úvěru poskytnutého stavební spořitelnou nebo bankou v souvislosti s úvěrem ze stavebního spoření či s hypotečním úvěrem. Zde musí být splněna podmínka, že úvěr musí být poplatníkem čerpán na financování bytových potřeb, pokud se nejedná o bytovou výstavbu, údržbu ani o změnu stavby bytového domu. Od základu daně si fyzická osoba může v souladu s podmínkami stanovenými zákonem též odečíst příspěvek na penzijní připojištění se státním příspěvkem, a to do maximální výše 12.000,- Kč nebo také zaplacené pojistné na soukromé životní pojištění.¹⁶

Sazba daně z příjmu činí 15 % a je počítána ze základu daně, který jsme ponížili o nezdánitelnou část daně v souladu s § 15 a o odčitatelné položky v souladu s § 34. Takový základ daně zaokrouhlujeme na celá sta Kč dolů. Od roku 2013 bylo zavedeno i tzv. solidární zvýšení daně ve výši 7 %. Jedná se o jakési skryté druhé pásmo sazby daně, kdy je zdaňována pouze část základu daně před snížením, a to součet dílčího základu daně příjmů ze závislé činnosti a dílčího základu daně příjmů ze samostatné činnosti, od kterého je odečten 48násobek průměrné mzdy stanovené zákonem.¹⁷

¹⁵ Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, § 4a

¹⁶ Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, § 15

¹⁷ VANČUROVÁ, Alena a Lenka LÁCHOVÁ. *Daňový systém ČR 2014*. 12., aktualiz. vyd. V Praze: 1. VOX, 2014, s. 216-218 Ekonomie (1. VOX). ISBN 978-80-87480-23-6.

2.2.1.2. Daň z příjmů právnických osob

Poplatníkem je právnická osoba, organizační složka státu, podílový fond, podfond akciové společnosti, fond penzijní společnosti atd.¹⁸

Stejně jako u daně z příjmu fyzických osob poplatníky rozdělujeme na daňové rezidenty a daňové nerezidenty. Princip rozdělení je v podstatě stejný jako u fyzických osob, přičemž daňoví rezidenti mají na území ČR sídlo nebo místo svého vedení, což je adresa místa, ze kterého je poplatník řízen, a daňoví nerezidenti jsou právnické osoby, které nesídlí na území ČR nebo o kterých to stanoví mezinárodní smlouvy. Daňoví rezidenti zdaňují příjmy ze zdrojů na území naší republiky i příjmy ze zahraničí a daňoví nerezidenti zdaňují příjmy ze zdrojů na území ČR.¹⁹

Zákon dále stanovuje, že předmětem daně jsou příjmy z veškeré činnosti a z nakládání s veškerým majetkem a naopak že předmětem nejsou zejména příjmy zdravotní pojišťovny nebo společenství vlastníků jednotek, a to ať již z příspěvků vlastníků jednotek na správu domu nebo pozemku či úhrad za plnění spojená s užíváním bytu a nebytových prostor.²⁰

Na rozdíl od daně z příjmu fyzických osob sazba daně z příjmu právnických osob činí 19 %, u základního investičního fondu 5 %, u fondu penzijní společnosti nebo instituce penzijního pojištění činí 0 %. U samostatného základu daně se použije sazba daně 15 % s tím, že základ daně se zaokrouhluje na celé tisícikoruny dolů.²¹

Oproti fyzickým osobám se u právnických osob liší i zdaňovací období, kterým může být buď kalendářní rok, hospodářský rok nebo období od rozhodného dne fúze nebo rozdělení obchodní korporace nebo převodu jmění na společníka do konce kalendářního roku nebo hospodářského roku, ve kterém se

¹⁸ Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, § 17 odst. 1

¹⁹ Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, § 17 odst. 2, 3, 4

²⁰ Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, § 18

²¹ Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, § 21

přeměna nebo převod jmění staly účinnými, nebo účetní období, pokud je toto účetní období delší než nepřetržitě po sobě jdoucích 12 měsících.²²

2.2.1.3. Společná ustanovení Zákona o daních z příjmů

Jak jsem již výše uvedla, část třetí Zákona o daních z příjmů se týká společných ustanovení. V úvodu jsou vysvětleny pojmy používané v tomto zákoně. Za velmi důležitý v souvislosti s daňovou soustavou považuji pojem „základ daně“. Rozumí se jím rozdíl mezi příjmy a výdaji, přičemž musí být dodržena ustanovení týkající se rozdělení příjmů, které jsou předmětem daně a které jsou od placení daně osvobozeny. Základ daně by měl vycházet z hospodářského výsledku poplatníka, který vede účetnictví nebo právě z rozdílu mezi příjmy a výdaji u poplatníka, který účetnictví nevede. Výsledek je ještě dále upravován o položky odčitatelné od základu daně dle § 34 citovaného zákona a o slevy na dani dle § 35 a násl.. Nejrozšířenější slevy na dani uvádím níže v tabulce s tím, že jsou uváděny roční slevy na dani. K tomu nutno dodat, že musí být splněny ještě další podmínky, které jsou v zákoně stanoveny, aby bylo možné slevu na dani odečíst.

Tabulka č. 1: Slevy na dani

NÁZEV SLEVY	ČÁSTKA
základní sleva na poplatníka	24.840,-- Kč
sleva na manžela	24.840,-- Kč
základní sleva na invaliditu	2.520,-- Kč
rozšířená sleva na invaliditu	5.040,-- Kč
slevu na držitele průkazu ZTP/P	16.140,-- Kč
sleva na studenta	4.020,-- Kč
sleva za umístění dítěte	prokazatelně vynaložené výdaje

Zdroj: vlastní tvorba dle Zákona o daních z příjmů

Poplatník má dále nárok na uplatnění daňového zvýhodnění na vyživované dítě. Od 01.01.2015 došlo u tohoto daňového zvýhodnění k úpravě částky, kterou si lze uplatnit.

²² Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, § 21a

Tabulka č. 3: Daňové zvýhodnění na vyživované dítě

	rok 2014		rok 2015	
	ročně	měsíčně	ročně	měsíčně
první dítě	13.404,-- Kč	1.117,-- Kč	13.404,-- Kč	1.117,-- Kč
druhé dítě	13.404,-- Kč	1.117,-- Kč	15.804,-- Kč	1.317,-- Kč
třetí dítě a každé další	13.404,-- Kč	1.117,-- Kč	17.004,-- Kč	1.417,-- Kč

Zdroj: vlastní tvorba dle Zákona o daních z příjmů

Slevu na dani může poplatník uplatnit až do výše daňové povinnosti. Pokud by tato částka daňového zvýhodnění byla vyšší než daňová povinnost, takový rozdíl považujeme za daňový bonus, který si může poplatník uplatnit, a to až do maximální výše 60.300,-- Kč.

Je-li poplatníkem daně z příjmů fyzická osoba, která zdaňuje i jiné příjmy než příjmy ze závislé činnosti a současně je v insolvenčním řízení, tato neuplatňuje nezdánitelné části základu daně, položky odčitatelné od základu daně ani slevy na dani s výjimkou slev uvedených v první tabulce shora a daňového zvýhodnění uvedeného v druhé tabulce shora. Vzhledem k tomu, že daňové přiznání je v případě insolvenčního řízení podáváno za část zdaňovacího období, poplatník je oprávněn slevu na dani a daňové zvýhodnění uplatnit pouze za počet měsíců, ve kterých v insolvenční nebyl. Jinými slovy poplatník si z roční částky uplatní jednu dvanáctinu za každý započatý měsíc takové části zdaňovacího období, za kterou podává daňové přiznání.²³

Daňové přiznání k dani z příjmů je povinen poplatník podat nejpozději do 31. března roku následujícího po ukončení zdaňovacího období. Podává-li daňové přiznání daňový poradce, který byl poplatníkem k podání zmocněn na základě plné moci, lhůta k podání daňového přiznání končí 30. června.

²³ Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, § 38gb

2.2.2. Daň z nemovitých věcí

Daň z nemovitých věcí je další přímou daní. Na rozdíl od daní z příjmů je však daní majetkovou. Majetkovou jí nazýváme proto, že je zdaňován majetek poplatníka, a to bez ohledu na jeho příjem. Z toho vyplývá, že poplatník sice může být vlastníkem nemovité věci, ale na druhou stranu nemusí mít pro úhradu této daně dostatek finančních prostředků. Právní úprava vyplývá ze zákona č. 338/1992, o dani z nemovitých věcí, v platném znění. Do 31.12.2013 se tato daň nazývala daní z nemovitostí. Daň z nemovitých věcí dělíme na daň z pozemků a daň ze staveb a jednotek.

2.2.2.1. Daň z pozemků

Předmětem daně jsou pozemky na území ČR, které jsou evidované v katastru nemovitostí a naopak nejsou jimi například pozemky zastavěné stavbami, jež jsou předmětem daně ze staveb, pozemky, které jsou součástí jednotky, a pozemky ve spoluvlastnictví všech vlastníků jednotek v domě užívané společně s těmito jednotkami.²⁴

Poplatníkem daně z pozemků je vlastník pozemku. Může jím být také nájemce nebo pachtýř, pokud se jedná o pronajatý nebo propachtovaný pozemek evidovaný v katastru nemovitostí zjednodušeným způsobem, nebo jedná-li se o pozemek, se kterým hospodaří Státní pozemkový úřad nebo Správa státních hmotných rezerv nebo jde-li o pozemek převedený na základě rozhodnutí o privatizaci na Ministerstvo financí.²⁵

Naproti tomu jsou od daně z pozemků osvobozeny například pozemky ve vlastnictví státu, pozemky ve vlastnictví obce či kraje, na jejímž území se nacházejí, pozemky, které tvoří jeden funkční celek se stavbou sloužící školám a školským zařízením, pozemky určené pro veřejnou dopravu.

Pro výpočet základu daně u zemědělské půdy je rozhodující cena. Abychom ji zjistili, musíme znát výměru v metrech čtverečních, kterou

---

²⁴ Zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí, § 2

²⁵ Zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí, § 3

vynásobíme průměrnou cenou půdy za 1 m². V této souvislosti Ministerstvo zemědělství ČR upravuje vyhláškou průměrné ceny zemědělské půdy, a to ve vztahu ke katastrálnímu území, ve kterém se pozemek nachází. U hospodářských lesů a rybníků se základ stanovuje dle platných cenových předpisů k 1. lednu zdaňovacího období nebo se výměra násobí částkou 3,80 Kč. Sazba daně u orné půdy, chmelnic, vinic, zahrad a ovocných sadů činí 0,75 %, u trvalých travních porostů, hospodářských lesů a rybníků pak činí 0,25 %. U ostatních pozemků je rozhodující skutečná výměra pozemku, která je násobena sazbou daně stanovenou přímo zákonem. U stavebních pozemků je základní sazba daně ještě násobena koeficientem v rozmezí od 1,0 v obcích do 1.000 obyvatel do 4,5 v Praze. Tento koeficient může obec obecně závaznou vyhláškou zvýšit nebo snížit.

2.2.2.2. Daň ze staveb a jednotek

Předmětem je zdanitelná stavba nebo jednotka, které se nachází na území ČR a není jím budova, která je rozdělena na jednotky.²⁶

Poplatníkem daně je opět vlastník stavby nebo jednotky, nájemce nebo pachtýř u pronajaté nebo propachtované věci.²⁷

V § 9 zákona o dani z nemovitých věcí jsou stanoveny stavby a jednotky, které jsou od daně osvobozeny. Základní sazba daně u obytného domu činí 2 Kč za 1 m², u budov pro rodinnou rekreaci 6 Kč za 1 m², u garáže 8 Kč za 1 m² a je opět násobena koeficientem přiřazeným jednotlivým obcím podle počtu obyvatel z posledního sčítání lidu.²⁸

Daňové přiznání k dani z nemovitých věcí se podává nejpozději ve lhůtě do 31. ledna zdaňovacího období, když pro podání přiznání je důležitý stav k 1. lednu. Pokud by došlo k jakýmkoliv změnám ve vlastnictví v průběhu zdaňovacího období, k těmto se nepřihlíží. K tomu nutno dodat, že daňové přiznání podává poplatník pouze za předpokladu, že došlo ke změně ve vlastnictví, pokud k ní nedošlo, přiznání se nepodává. Správce daně vyzve

²⁶ Zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí, § 7

²⁷ Zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí, § 8

²⁸ Zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí, § 9, 10, 11

poplatníka k zaplacení zasláním platebního výměru. Daň z nemovitých věcí je splatná nejpozději do 31. května příslušného zdaňovacího období.

2.2.3. Daň z nabytí nemovitých věcí

Jedná se o další majetkovou daň, která je na rozdíl od daně z nemovitých věcí daní jednorázovou. I zde došlo v souvislosti s účinností nového občanského zákoníku k jejímu přejmenování, když dříve se jednalo o daň z převodu nemovitostí. K přejmenování došlo zřejmě proto, že výklad pojmu převod v sobě nezahrnoval dostatečně širokou škálu způsobů, kterými lze nabyt nemovitou věc do vlastnictví. Princip daně však zůstal stejný a vychází z právní úpravy stanovené Zákonem o opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí.

Jak vyplývá z výše uvedeného, poplatníkem daně z nabytí nemovitých věcí je převodce vlastnického práva, pokud je nemovitá věc nabývána koupí či směnou, avšak pouze za předpokladu, že se účastníci smlouvy nehodnou ve smlouvě, že poplatníkem daně bude nabyvatel. V ostatních případech je poplatníkem nabyvatel vlastnického práva.²⁹

Předmětem daně je úplatné nabytí vlastnického práva k nemovité věci, která je pozemkem, stavbou, částí inženýrské sítě či jednotkou, dále právem stavby nebo spoluvlastnickým podílem na nemovité věci, přičemž se tyto musí nacházet na území České republiky. Předmětem daně také je nabytí zmíněných nemovitých věcí na základě zajišťovacího převodu práva nebo úplatného postoupení pohledávky zajištěné zajišťovacím převodem práva.³⁰

V § 4 je uvedeno, co se rozumí pod pojmem úplata. Jedná se o hodnotu peněžního nebo nepeněžního plnění, která byla poskytnuta za přijaté plnění. Výše nepeněžního plnění se přitom určuje dle zákona upravujícího oceňování majetku a nelze-li tuto hodnotu tímto způsobem určit, vychází se z hodnoty nabývané nemovité věci.³¹

---

²⁹ Zákon o opatření senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, § 1

³⁰ Zákon o opatření senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, § 2

³¹ Zákon o opatření senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, § 4

Hlava III zmíněného Zákonného opatření senátu pak upravuje osvobození od daně. Osvobození se může za stanovených podmínek týkat buď veřejnoprávní oblasti, nabytí nových staveb či jednotek zahrnujících družstevní byt nebo družstevní nebytový prostor. Osvobozeno od daně je také nabytí nemovitých věcí při provádění reorganizace v rámci insolvenčního řízení, ovšem pouze za předpokladu, že se jedná o vydání části aktiv dlužníka věřitelům nebo o převod na nově založenou právnickou osobu, ve které mají věřitelé majetkovou účast.³²

Základem daně z nabytí nemovitých věcí je nabývací hodnota, kterou je buď sjednaná cena, srovnávací daňová hodnota, zjištěná cena nebo zvláštní cena. Sjednanou cenou rozumíme cenu, která byla sjednána mezi převodcem a nabyvatelem ve smlouvě, kterou je nemovitá věc nabývána. Srovnávací daňová hodnota je částka rovnající se 75 % směrné hodnoty, což je hodnota, kterou určuje správce daně, nebo zjištěné ceny určené znaleckým posudkem. V takovém případě se základem daně stává částka, která je vyšší. Jak již bylo uvedeno, zjištěnou cenou je hodnota určená znaleckým posudkem podle platných cenových předpisů ke dni nabytí nemovitých věcí. Zvláštní cenou potom rozumíme cenu dosaženou při výkonu rozhodnutí podle občanského soudního řádu, exekuci podle exekučního nebo daňového řádu nebo dražbě. Zvláštní cenou je také cena dosažená při prodeji mimo dražbu v rámci insolvenčního řízení nebo cena nemovité věci určená znaleckým posudkem pro účely ocenění majetkové podstaty.

Sazba daně činí 4 % s tím, že daň se vypočte vynásobením základu daně zaokrouhleného na celé stokoruny nahoru a sazby daně.

Daňové přiznání se přitom podává ve lhůtě do konce třetího měsíce následujícího po kalendářním měsíci, v němž provedl katastrální úřad vklad vlastnického práva do katastru nemovitostí, vklad práva stavby nebo vklad správy svěřenského fondu. Splatnost daně je odvislá od skutečnosti, jaká bude použita srovnávací daňová hodnota. Bude-li použita zjištěná cena, pak ve lhůtě pro podání daňového přiznání musí být i daň uhrazena příslušnému správci daně. Správcem daně je přitom finanční úřad, v jehož obvodu se nachází nabývaná nemovitá věc a

---

³² Zákonné opatření senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, § 6, 7, 8, 9

nikoliv bydliště či sídlo poplatníka. V ostatních případech je povinen poplatník v daňovém přiznání vyčíslit zálohu a uvést všechny potřebné údaje pro stanovení směrné hodnoty. Takto vyčíslenou zálohu zaokrouhlenou na celé koruny nahoru je poplatník povinen i uhradit správci daně.

2.2.4. Silniční daň

Poslední ze skupiny přímých daní je daň silniční. Právní úprava vychází ze Zákona ČNR č. 16/1993 Sb., o dani silniční, v platném znění. Tato daň rovněž vychází z vlastnictví, avšak tentokrát z vlastnictví motorových vozidel, kdy tato musí být užívána k dosažení příjmů, teda k podnikatelské činnosti ať již fyzických či právnických osob. Vybraná daň by měla sloužit na údržbu, opravy a rekonstrukce silniční sítě.

Předmětem daně jsou tedy silniční motorová a přípojná vozidla registrovaná, provozovaná a používaná v České republice. I zde však existují výjimky, které předmětem silniční daně nejsou. Jedná se například o vozidla, která mají méně než čtyři kola a jsou zařazena v kategorii „L“ nebo například vozidla zabezpečující vnitrostátní osobní linkovou přepravu.³³

Poplatníkem daně je ten, kdo je uveden v technickém průkazu vozidla jako jeho provozovatel, dále ten, kdo vozidlo užívá, neboť provozovatel zemřel, zanikl nebo byl zrušen a také zaměstnavatel, který vyplácí cestovní náhrady svému zaměstnanci za použití osobního automobilu, pokud již sám zaměstnanec není povinen silniční daň odvést.³⁴

Základem daně je zdvihový objem motoru v cm^3 u osobních automobilů. Osobním automobilem se přitom rozumí silniční motorové vozidlo určené pro přepravu maximálně 9 osob včetně řidiče a s celkovou maximální hmotností do 3,5 tuny. U ostatních vozidel je to součet největších povolených hmotností na nápravy v tunách nebo počet náprav u návěsů či největší povolená hmotnost v tunách a počet náprav.³⁵

---

³³ Zákon ČNR č. 16/1993 Sb., o dani silniční, § 2, 3

³⁴ Zákon ČNR č. 16/1993 Sb., o dani silniční, § 4

³⁵ Zákon ČNR č. 16/1993 Sb., o dani silniční, § 5

Sazby daně pro přehlednost uvádím v příloze č. 1. Jedná se o roční sazby daně, přičemž v první tabulce jsou uvedeny sazby pro osobní automobily a v druhé tabulce pro ostatní vozidla.

K tomu ještě nutno dodat, že i když jsou sazby daně roční, neznamená to, že poplatník platí celou roční sazbu, pokud vozidlo k podnikání neprovozoval celý rok. Z této sazby se započítává vždy jedna dvanáctina za každý započatý měsíc provozu. Za započatý měsíc se počítá i měsíc, ve kterém bylo vozidlo provozováno k podnikání byť jeden jediný den. Sazbu daně lze za podmínek stanovených v zákoně jednak snížit a jednak zvýšit.

Daňové přiznání k dani silniční je poplatník povinen podat nejpozději do 31. ledna roku následujícího po zdaňovacím období. Splatnost je v témže termínu, tedy do 31. ledna. V průběhu zdaňovacího období je však poplatník povinen zaplatit čtyřikrát ročně zálohu na silniční daň, a to vždy k 15. dubnu, 15. červenci, 15. říjnu a 15. prosinci.

2.2.5. Daň z přidané hodnoty

Daň z přidané hodnoty je jednou z nepřímých daní. Název daně je odvozen z toho, že se zdaňuje pouze hodnota, která byla v každé fázi zpracování přidána, tedy nikoliv z celého obrátu, ale pouze z přidané hodnoty.

Princip daně je velmi jednoduchý a spočívá v tom, že se vypočte rozdíl mezi daní na výstupu, tedy mezi daní z toho, co bylo prodáno, a mezi daní na vstupu, tedy mezi daní z toho, co bylo nakoupeno. Je-li rozdíl kladný, vzniká vlastní daňová povinnost, kterou je plátce povinen odvést příslušnému správci daně. Pokud je rozdíl záporný, vzniká tzv. nadměrný odpočet, který je plátcovi daně vrácen.

Předmětem daně je dodání zboží nebo poskytnutí služby za úplatu osobou povinnou k dani v rámci uskutečňování ekonomické činnosti s místem plnění v tuzemsku, dále pořízení zboží či nového dopravního prostředku z jiného členského státu za úplatu osobou nepovinnou k dani a dovoz zboží s místem

plnění v tuzemsku s tím, že zdanitelné plnění je plnění, které je předmětem daně a není osvobozené od daně.³⁶

Pod pojmem zboží si lze představit hmotné věci s výjimkou peněz a cenných papírů. Jde tedy o hmotné movité i nemovité věci a také o právo stavby, živé zvíře, lidské tělo a část lidského těla, plyn, elektřinu, teplo a chlad. Dodáním zboží je převod práva nakládat se zbožím jako vlastník, nejčastěji za úplatu. Definici služby v zákoně o dani z přidané hodnoty nenalezneme, za poskytnutí služby se považují ekonomické činnosti, které nejsou dodáním zboží. Dodání zboží a poskytování služby atd. se souhrnně označuje pojmem plnění. Aby bylo plnění předmětem daně z přidané hodnoty, musí splňovat tři podmínky:³⁷

- bylo uskutečněno osobou povinnou k dani,
- v rámci ekonomické činnosti,
- místo plnění je v tuzemsku.

Na rozdíl od ostatních daní u této daně hovoříme o plátcí a nikoliv o poplatníkovi. Plátcem daně se stává osoba, která sídlí na území České republiky a která za posledních 12 kalendářních měsíců dostáhla obratu ve výši minimálně 1.000.000,-- Kč. Povinná osoba je plátcem daně od prvního dne druhého měsíce následujícího po měsíci, ve kterém překročila zmíněnou výši obratu.³⁸

Pro posouzení, do kterého zdaňovacího období bude daň na výstupu či daň na vstupu zahrnuta, je rozhodující den uskutečnění zdanitelného plnění nebo den přijetí úplaty, a to podle toho, který den nastal dříve. Za den uskutečnění zdanitelného plnění je u dodání zboží považován den dodání, den převzetí, den příklepu nebo den přenechání zboží. Při poskytnutí služby se jedná zejména o den jejího poskytnutí nebo den vystavení daňového dokladu.³⁹

Díl 5 hlavy II zmíněného zákona o dani z přidané hodnoty obsahuje ustanovení týkající se daňových dokladů. Totiž aby bylo možné písemnost považovat za daňový doklad, musí splňovat náležitosti stanovené tímto zákonem.

---

³⁶ Zákon č. 235/2004., o dani z přidané hodnoty, § 2.

³⁷ VANČUROVÁ, Alena a Lenka LÁCHOVÁ. *Daňový systém ČR 2014*. 12., aktualiz. vyd. V Praze: 1. VOX, 2014, 391 s. *Ekonomie* (1. VOX). ISBN 978-80-87480-23-6.

³⁸ Zákon č. 235/2004., o dani z přidané hodnoty, § 6.

³⁹ Zákon č. 235/2004., o dani z přidané hodnoty, § 21.

Daňový doklad může mít formu listinnou nebo i elektronickou s tím, že za správnost údajů a jeho vystavení odpovídá vždy osoba, která plnění uskutečňuje.

40

Jaké konkrétní náležitosti musí obsahovat daňový doklad je stanoveno v § 29 daňového řádu. Jedná se zejména o tyto údaje: ⁴¹

- a) označení osoby, která uskutečňuje plnění,
- b) daňové identifikační číslo osoby, která uskutečňuje plnění,
- c) označení osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje,
- d) daňové identifikační číslo osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje,
- e) evidenční číslo daňového dokladu,
- f) rozsah a předmět plnění,
- g) den vystavení daňového dokladu,
- h) den uskutečnění plnění nebo den přijetí úplaty, pokud před uskutečněním plnění vznikla povinnost ke dni přijetí úplaty přiznat daň nebo přiznat uskutečnění plnění, pokud se liší ode dne vystavení daňového dokladu,
- i) jednotkovou cenu bez daně a slevu, není-li obsažena v jednotkové ceně,
- j) základ daně,
- k) sazbu daně,
- l) výši daně; tato daň se uvádí v české měně.

Daňový doklad naopak nemusí obsahovat daňové identifikační číslo osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje, pokud jí není přiděleno, dále jednotkovou cenu bez daně a slevu, není-li obsažena v jednotkové ceně a sazbu daně a výši daně, jde-li o plnění osvobozená od daně nebo za předpokladu, že daň přiznává osoba, pro kterou je plnění uskutečněno. ⁴²

Za předpokladu, že celková částka za plnění nepřevyšuje 10.000,-- Kč a nejedná-li se o dodání zboží do jiného členského státu, zasílání zboží do tuzemska s místem plnění v tuzemsku, uskutečnění plnění, u něhož je povinna přiznat daň osoba, pro kterou se plnění uskutečňuje, nebo o prodej zboží, které je předmětem

---

⁴⁰ Zákon č. 235/2004., o dani z přidané hodnoty, § 26.

⁴¹ Zákon č. 235/2004., o dani z přidané hodnoty, § 29 odst. 1.

⁴² Zákon č. 235/2004., o dani z přidané hodnoty, § 29 odst. 3.

spotřební daně z tabákových výrobků, za jiné než pevné ceny pro konečného spotřebitele, lze vystavit zjednodušený daňový doklad.⁴³

Zjednodušený daňový doklad nemusí obsahovat některé náležitosti, jimiž je označení osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje, daňové identifikační číslo osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje, jednotkovou cenu bez daně a slevu, není-li obsažena v jednotkové ceně, základ daně a výši daně. Pokud zjednodušený daňový doklad neobsahuje výši daně, musí obsahovat částku, kterou osoba, která plnění uskutečňuje, získala nebo má získat za uskutečňované plnění celkem.⁴⁴

V této souvislosti ještě nutno dodat, že dle § 35 Zákona o dani z přidané hodnoty je uchovateli, tedy osobě povinné k dani, která daňový doklad vystavila nebo má sídlo nebo provozovnu v tuzemsku, uložena povinnost uchovávat daňové doklady po dobu 10 let od konce zdaňovacího období, ve kterém se plnění uskutečnilo.⁴⁵

Za základ daně je považováno vše, co plátce za uskutečněné zdanitelné plnění obdržel nebo má obdržet, včetně částky na úhradu spotřební daně od osoby, pro kterou je zdanitelné plnění uskutečněno, nebo od třetí osoby, bez daně za toto zdanitelné plnění. Do základu daně také mimo jiné patří jiné daně a poplatky, vedlejší výdaje, které jsou účtovány osobě, pro kterou bylo zdanitelné plnění uskutečňováno nebo cena materiálu, pokud souvisí s poskytovanou službou.⁴⁶

Stanovení základu daně je asi nejtěžší částí při uplatňování daně z přidané hodnoty. U této daně totiž více než u ostatních daní záleží na plněních osvobozených od daně, na plněních dani z přidané hodnoty nepodléhajících či plněních s nárokem na odpočet daně. Existují totiž ostatní plnění a plnění s místem plnění mimo tuzemsko s nárokem na odpočet daně, která se do daňového přiznání uvádí, jsou jim k tomuto účelu vyhrazeny samostatné kolonky, avšak v praxi na příslušném daňovém dokladu není uvedena ani sazba daně ani základ daně. Jedná se například o dodání zboží do jiného členského státu nebo

---

⁴³ Zákon č. 235/2004., o dani z přidané hodnoty, § 30.

⁴⁴ Zákon č. 235/2004., o dani z přidané hodnoty, § 30a.

⁴⁵ Zákon č. 235/2004., o dani z přidané hodnoty, § 35.

⁴⁶ Zákon č. 235/2004., o dani z přidané hodnoty, § 36.

poskytnutí služeb s místem plnění v jiném členském státě (kolonka 20 a 21 příznání k dani z přidané hodnoty).

Daň z přidané hodnoty se vypočte vynásobením základu daně a příslušné sazby daně. Od 01.01.2015 platí v České republice tři sazby daně, a to základní sazba daně ve výši 21 %, první snížená sazba daně ve výši 15% a druhá snížená sazba daně ve výši 10 %. V příloze č. 3a Zákona o dani z přidané hodnoty je uvedeno zboží, u kterého se uplatňuje druhá snížená sazba daně. Vzhledem však k tomu, že u druhé snížené sazby daně se jedná o zcela novou právní úpravu a mohlo by docházet k různým výkladům zákona, lze se v případě nejasností obrátit na Generální ředitelství cel, které stanoví, jakou sazbou daně se má zdanitelné plnění zdanit.⁴⁷

Zákon o dani z přidané hodnoty stanovuje, která plnění jsou osvobozena od daně bez nároku na odpočet a s nárokem na odpočet daně. V prvním případě se jedná například o základní poštovní služby a dodání poštovních známek, rozhlasové a televizní vysílání nebo finanční, penzijní, pojišťovací činnosti či dodání nebo nájem nemovité věci. V druhém případě, jak jsem již výše zmínila, se jedná o dodání zboží do jiného členského státu nebo pořízení zboží z jiného členského státu, vývoz a dovoz zboží.⁴⁸

Zvláštním způsobem uplatňování daně z přidané hodnoty je tzv. režim přenesení daňové povinnosti. Ten spočívá v tom, že daňová povinnost je přenesena na plátce, pro kterého je zdanitelné plnění uskutečňováno, tedy nikoliv pro plátce, který zdanitelné plnění poskytuje. V takovém případě je plátce, kterému je plnění poskytováno, povinen určit výši daně a také za její výpočet v plném rozsahu odpovídat. Režim přenesení daňové působnosti je pak dále rozdělen podle zdanitelných plnění, kterých se týká. Jedná se o trvalé nebo dočasné použití režimu přenesení daňové povinnosti. O trvalé použití se jedná zejména u poskytnutí stavebních nebo montážních prací.

Jak jsem již výše uvedla, plátcem daně z přidané hodnoty se stává daňový subjekt, který v předchozích 12 kalendářních měsících po sobě jdoucích dosáhl

---

⁴⁷ Zákon č. 235/2004., o dani z přidané hodnoty, § 37.

⁴⁸ Zákon č. 235/2004., o dani z přidané hodnoty, § 51 a 63.

obratu 1.000.000 Kč. V takovém případě je povinen podat přihlášku k registraci, a to ve lhůtě 15 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém překročil stanovený obrat.⁴⁹

Daňový subjekt se může stát osobou povinnou k dani i za předpokladu, že stanového obratu nedosáhl. Jedná se o dobrovolné plátcovství a i v takovém případě daňový subjekt podává přihlášku k registraci, avšak bez stanovené lhůty.

Zdaňovacím obdobím je kalendářní měsíc. Osoba povinná k dani, jejíž obrat za předcházející kalendářní rok nepřesáhl 10.000.000,-- Kč, není nespolehlivým plátcem, není skupinou a změnu zdaňovacího období oznámí správci daně do konce měsíce ledna příslušného kalendářního roku, se může stát plátcem daně čtvrtletním. Změnu zdaňovacího období oznamuje plátce daně v daňovém přiznání za poslední zdaňovací období kalendářního roku, což znamená, že měsíční plátce daně v daňovém přiznání za měsíc prosinec a u čtvrtletního plátce se jedná o přiznání za čtvrté čtvrtletí daného roku. Pokud tuto změnu neoznámí, má se za to, že zdaňovací období se nemění.

Plátce daně je povinen podat daňové přiznání do 25 dnů po skončení zdaňovacího období, a to i tehdy, pokud mu nevznikla daňová povinnost. Vlastní daňová povinnost je splatná v téže lhůtě.⁵⁰

Pokud plátce ve zdaňovacím období dodal zboží do jiného členského státu nebo poskytl službu v jiném členském státě, je povinen podat spolu s daňovým přiznáním i souhrnné hlášení. Souhrnné hlášení se podává v téže lhůtě jako daňové přiznání, tedy do 25 dnů po skončení daňového přiznání.

2.2.6. Spotřební daně a energetické daně

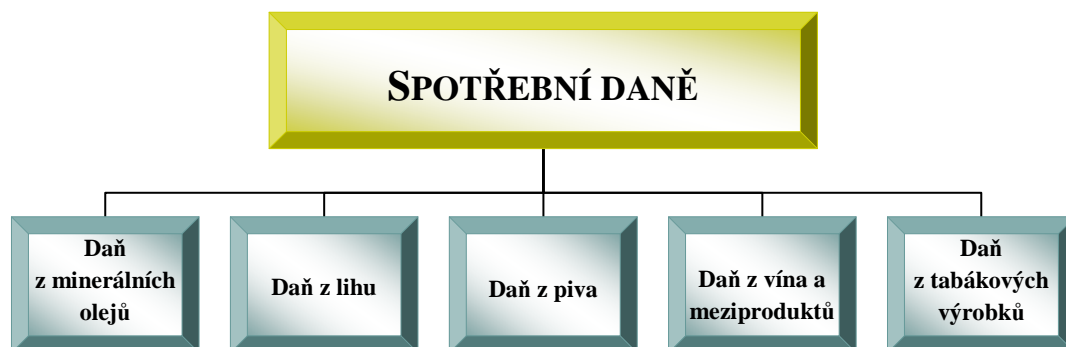
Spotřební daně a energetické daně jsou dalšími z řady nepřímých daní. Těchto daní se dotknu jen velice okrajově, neboť tyto daně v souvislosti s insolvenčním řízením jsou uplatňovány zcela výjimečně.

---

⁴⁹ Zákon č. 235/2004., o dani z přidané hodnoty, § 94.

⁵⁰ Zákon č. 235/2004., o dani z přidané hodnoty, § 101

Předmětem spotřební daně jsou vybrané výrobky, způsob značení a prodej tabákových výrobků, způsob barvení, značkování, sledování nakládání s minerálními oleji.⁵¹ Diagram níže popisuje druhy spotřebních daní v současně platné daňové soustavě.

Zdroj: vlastní tvorba dle Zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, §1 odst. 2

Plátcem daně může být fyzická nebo právnická osoba, která je provozovatelem daňového skladu. Daňový sklad je prostorově ohraničené místo na daňovém území České republiky, ve kterém provozovatel daňového skladu za podmínek stanovených tímto zákonem vybrané výrobky vyrábí, zpracovává, skladuje, přijímá nebo odesílá. Plátce je povinen daň zaplatit v okamžiku uvedení vybraného výrobku do oběhu, tedy nikoliv okamžikem jeho vyrobení. Základem daně je množství vybraného výrobku a u cigaret také cena pro konečného spotřebitele. Zdaňovacím obdobím je kalendářní měsíc s tím, že daňové přiznání je podáváno do 25. dne měsíce následujícího po měsíci vzniku daňové povinnosti. Splatnost daní se liší podle jednotlivých druhů daně.⁵²

Energetické daně jsou jednorázové daně stejně jako spotřební daně a jsou uplatňovány u konečných spotřebitelů. Rozlišujeme daň ze zemního plynu a dalších plynů, daň z pevných paliv a daň z elektřiny. Základem daně je množství daného média vyjádřené ve fyzikálních jednotkách. Zdaňovacím obdobím je kalendářní měsíc, termín podání daňového přiznání je shodný s termínem splatnosti daně a je stanoven na 25. den po skončení zdaňovacího období.⁵³

⁵¹ Zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, §1 odst. 2

⁵² VANČUROVÁ, Alena a Lenka LÁCHOVÁ. *Daňový systém ČR 2014*. 12., aktualiz. vyd. V Praze: 1. VOX, 2014, s. 273-283 Ekonomie (1. VOX). ISBN 978-80-87480-23-6.

⁵³ VANČUROVÁ, Alena a Lenka LÁCHOVÁ. *Daňový systém ČR 2014*. 12., aktualiz. vyd. V Praze: 1. VOX, 2014, s. 283-285 Ekonomie (1. VOX). ISBN 978-80-87480-23-6.

3. Povinnosti insolvenčních správců a dlužníků v konkursu z pohledu daňového řízení

3.1. Povinnosti dlužníků

Dle § 246 insolvenčního zákona přechází na insolvenčního správce mimo jiné oprávnění nakládat s majetkovou podstatou, jakož i výkon práv a plnění povinností, které přísluší dlužníku, pokud souvisí s majetkovou podstatou. Na insolvenčního správce též přechází povinnost vedení účetnictví a plnění daňových povinností. K přechodu zmíněných oprávnění na insolvenčního správce dochází výhradně v souvislosti s rozhodnutím insolvenčního soudu o prohlášení konkursu. Je-li soudem pouze zjištěn úpadek, tato oprávnění na insolvenčního správce nepřechází. V této souvislosti nutno dodat, že učiní-li dlužník po prohlášení konkursu jakékoliv úkony ve vztahu k majetkové podstatě, tedy například prodá jakoukoliv část svého majetku, tento právní úkon je neúčinný ze zákona.⁵⁴

Z výše uvedeného vyplývá, že do doby rozhodnutí soudu o prohlášení konkursu má dispoziční oprávnění k majetkové podstatě dlužník. Ten je také ve stanovených lhůtách povinen podávat daňová přiznání. Zejména se tato jeho povinnost týká daně z příjmu, přičemž zdaňovací období je odvozeno od rozhodnutí insolvenčního soudu o úpadku dlužníka. Dlužníkovy daňové povinnosti končí okamžikem prohlášení konkursu s tím, že je povinen poskytnout insolvenčnímu správci potřebnou součinnost, aby insolvenční správce mohl plynule pokračovat v podávání řádných daňových přiznání.

3.2. Povinnosti insolvenčního správce

Prvořadým úkolem insolvenčního správce v konkursu je zjištění majetkové podstaty dlužníka a její sepsání do soupisu majetkové podstaty, přičemž tento soupis majetkové podstaty je následně předkládán soudu a zveřejňován v insolvenčním rejstříku. Současně se sepsáním majetkové podstaty by měl insolvenční správce od dlužníka převzít i veškeré účetnictví, aby bylo možné zrevidovat skutečný stav dlužníkovy podniku se stavem účetním. Ke dni

---

⁵⁴ Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), § 246

předcházejícímu dni, kdy bylo rozhodnuto o prohlášení konkursu, insolvenční správce sestaví mezitímní účetní závěrku nebo přehled o příjmech, výdajích, majetku a závazcích.⁵⁵

Povinnosti z pohledu daňového řízení ve vztahu k insolvenčnímu řízení jsou upraveny zákonem č. 280/2009 Sb., daňový řád, v jeho § 242 až 245. Důležitou skutečností pro posuzování povinností insolvenčních správců a dlužníků jsou účinky zahájení insolvenčního řízení a účinky rozhodnutí o úpadku dlužníka. Nastanou-li účinky zahájení insolvenčního řízení, daňové řízení lze zahájit, pokračovat v něm, ale nelze provádět daňovou exekuci, což znamená, že nelze vymáhat dlužnou částku, když provádění exekuce je výslovně zakázáno nejen zmíněným daňovým řádem, ale i přímo insolvenčním zákonem.

Podle daňového řádu je při insolvenčním řízení daňový subjekt povinen podat nejpozději do 30 dnů ode dne účinnosti rozhodnutí o úpadku řádné daňové tvrzení za část zdaňovacího období, která uplynula do dne předcházejícího účinnosti tohoto rozhodnutí a za kterou dosud nebylo podáno. Tato povinnost se týká daně z příjmu a je uložena insolvenčním správcům, a to přesto, že insolvenční správce teprve s účinností rozhodnutí o úpadku získává oprávnění nakládat s majetkovou podstatou. Pokud insolvenční správce není schopen tuto povinnost splnit pro nedostatečnost podkladů, tato povinnost zaniká s tím, že insolvenční správce toto oznámí správci daně a poskytne mu potřebnou součinnost pro stanovení daně podle pomůcek.⁵⁶ Tato povinnost je uložena insolvenčním správcům z toho důvodu, že správce daně musí za dobu do rozhodnutí o úpadku podat ve stanovené lhůtě přihlášku pohledávky věřitele, ve které musí být pohledávka správce daně řádně vyčíslena. Přitom lhůtu na podání přihlášky věřitele do insolvenčního řízení nelze žádným způsobem prodloužit. Navíc správce daně je povinen do dne předcházejícího dni, kterým bylo rozhodnuto o úpadku, vyčíslit i příslušenství pohledávky.

Po ukončení zpeněžení majetkové podstaty sestavuje insolvenční správce konečnou zprávu, ve které je shrnut celkový přehled příjmů a výdajů, a to v souvislosti se správou a zpeněžováním majetkové podstaty. Současně je zde

---

⁵⁵ Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), §§ 277

⁵⁶ Zákon č. 280/2009, daňový řád, § 244 odst. 1

uvedena i částka, která by měla po zaplacení výdajů v souvislosti s majetkovou podstatou být rozdělena mezi věřitele přihlášené do insolvenčního řízení se svými pohledávkami za dlužníkem. Dle odstavce 3 zmíněného § 244 daňového řádu ke dni předložení konečné zprávy je daňový subjekt povinen zpracovat řádné daňové tvrzení za uplynulou část zdaňovacího období, za kterou nebylo dosud podáno, a tvrzenou daň zahrnout do příslušného dokumentu.⁵⁷

Povinnosti uvedené shora, a to povinnost podat daňové přiznání jednak ve lhůtě 30 dnů od zjištění úpadku a jednak ke dni předložení konečné zprávy, se týká daně z příjmu. I zde musíme odlišit, zda se jedná o daň z příjmu fyzických či právnických osob.

U daně z příjmu fyzických osob, kdy je podáváno daňové přiznání za zdaňovací období do rozhodnutí o úpadku, není možné uplatnit slevy na dani na manželku žijící s poplatníkem ve společné domácnosti s vlastními příjmy nižšími než 68.000,-- Kč za rok, dále na invaliditu, pro držitele ZTP/P a na soustavnou přípravu na budoucí povolání studiem. Základní slevu na poplatníka lze uplatnit jen poměrnou výší jedné dvanáctiny za každý započatý měsíc. Totéž se týká nezdanitelných částí základu daně, a to konkrétně darů, úroků ze stavebního spoření či hypotečního úvěru poskytnutého na financování bytových potřeb poplatníka, příspěvky na penzijní připojištění se státním příspěvkem či pojistné na soukromé životní pojištění atd. K tomu nutno dodat, že po skončení zdaňovacího období, tedy k 1. dubnu nebo k 1. červenci (v případě zpracování daňového přiznání daňovým poradcem), se slevy na dani, nezdanitelné částky či položky odčitatelné od daně již uplatňují. Od daně z příjmu vypočtené za zdaňovací období jednoho roku se odečte daň zaplacená ke dni zjištění úpadku, tato je totiž považována za zálohu na daň.

U daně z příjmu právnických osob lze základ daně z příjmu také snížit. V tomto případě se jedná například o roční daňové odpisy s tím, že pokud je daňové přiznání podáváno pouze za část zdaňovacího období, jedná se o jednu dvanáctinu ročního daňového odpisu.

---

⁵⁷ Zákon č. 280/2009, daňový řád, § 244 odst. 3

Jak bylo výše uvedeno, daňové přiznání k dani z nemovitých věcí se nepodává, pokud nedošlo ke změně ve vlastnictví nebo změně účelu užívání či výměry u nemovitých věcí. V takovém případě se podává daňové přiznání ve lhůtě do 31. ledna, a to bez ohledu na probíhající insolvenční řízení. Lhůty pro podání jsou tedy stejné jako u poplatníků, kteří v insolvenci nejsou.

Totéž se týká daně z převodu nemovitých věcí, kdy převodce, v případě konkursu dlužník, resp. insolvenční správce daňové přiznání podává nejpozději do konce třetího měsíce následujícího po měsíci, v němž byl zapsán vklad práva do katastru nemovitostí, nabyta účinnosti smlouva o úplatném převodu vlastnictví k nemovitosti, která není evidována v katastru nemovitostí, bylo vydáno potvrzení o nabytí vlastnictví k vydražené nemovitosti ve veřejné dražbě nebo nabylo právní moci rozhodnutí o příklepu a bylo zaplaceno nejvyšší podání při výkonu rozhodnutí nebo exekuci, nebo nabylo právní moci rozhodnutí nebo byla daňovému subjektu doručena jiná listina, kterými se potvrzují nebo osvědčují vlastnické vztahy k nemovitosti, nejedná-li se o úplatný převod nebo přechod vlastnictví k nemovitosti.

Další daňové povinnosti vyplývají ze skutečnosti, zda je po prohlášení konkursu nadále dlužníkem provozován podnik. Pokud ano, tento je povinen podávat v souladu s provozovanou činností daňová přiznání, a to nejen k dani z příjmů, ať již fyzických či právnických osob, ale i k dani silniční či k dani z přidané hodnoty.

Předmětem silniční daně jsou silniční motorová vozidla, která jsou používána k podnikání a nákladní vozidla s hmotností nad 3,5 tuny bez ohledu na to, zda jsou užívána k podnikání či nikoliv. Přiznání k silniční dani je podáváno i v insolvenci k datu 31. ledna roku následujícího po ukončení zdaňovacího období. Insolvenčním řízením není ani dotčena povinnost platit řádné zálohy na silniční daň, a to k 15. dubnu, 15. červenci, 15. říjnu a 15. prosinci.

Pokud se týče daně z přidané hodnoty u daňových subjektů v insolvenci, právní úpravu nalezneme v zákoně o dani z přidané hodnoty. Úprava se týká zejména vymezení zdaňovacích období a lhůt k podávání daňových přiznání. Běžící zdaňovací období končí dnem předcházejícím dni, kterým nastaly účinky

rozhodnutí o úpadku. V soudní praxi se jedná o den, kdy bylo rozhodnutí o úpadku zveřejněno v insolvenčním rejstříku. Následuje další zdaňovací období, které končí posledním dnem měsíce, ve kterém úpadek nastal. Dokud insolvenční řízení neskončí, je zdaňovacím obdobím kalendářní měsíc. Plátce daně pro rok následující, ve kterém bylo insolvenční řízení skončeno, nemůže změnit zdaňovací období.⁵⁸

Při rozhodnutí o úpadku je lhůta pro podání daňového přiznání za období předcházející insolvenční do 30 dnů ode dne účinnosti rozhodnutí o úpadku. V průběhu insolvence podává insolvenční správce přiznání ve stejných lhůtách jako ostatní subjekty, které v insolvenční nejsou, tedy ve lhůtě 25 dnů po skončení zdaňovacího období. Pokud se týče formy podání, daňové přiznání, dodatečné daňové přiznání, hlášení a přílohy k těmto podáním je nutné podat elektronicky na elektronickou adresu podatelny. Elektronickou formou přitom může být například odeslání do datové schránky nebo přes webové rozhraní či e-mailovou poštou.⁵⁹

---

⁵⁸ Zákon č. 235/2004., o dani z přidané hodnoty, § 99b.

⁵⁹ Zákon č. 235/2004., o dani z přidané hodnoty, § 101a.

4. Aplikační problémy konkursu z pohledu daní v praxi

Největší úskalí, pokud se týče aplikačních problémů, vidím spíše ve stanovených lhůtách a nikoliv v podávání daňových přiznání samotných.

Insolvenční zákon v § 277 stanovuje okruh činností, které by měl insolvenční správce po prohlášení konkursu zajišťovat. Z pohledu správy daní je důležitá povinnost dle odstavce 3, a to sestavit mezitímní účetní závěrku nebo přehled o příjmech, výdajích, majetku a závazcích ke dni předcházejícímu dni, kterým nastanou účinky prohlášení konkursu. Zde je nutné uvést, že v Zákoně o konkursu a vyrovnání byla uvedena přímo v § 17 lhůta k předložení účetnictví či daňové evidence správci konkursní podstaty, a to nejpozději do 30 dnů od prohlášení konkursu.⁶⁰ Insolvenční zákon tuto lhůtu dlužníkům nestanovuje, a proto vymáhat splnění této povinnosti je dosti problematické. V § 279 odstavci 1 a 2 insolvenčního zákona je sice stanovena lhůta pro splnění povinností do 15 dnů od prohlášení konkursu, přičemž z důvodů hodných zvláštního zřetele lze insolvenčním soudem lhůtu přiměřeně prodloužit.⁶¹ Nová lhůta k předání je tedy kratší než v Zákoně o konkursu a vyrovnání. Nicméně splnění této povinnosti nelze nijak vynutit, a to přesto, že předání účetnictví má zásadní význam nejen pro podání daňových přiznání, ale i pro zjištění majetkové podstaty dlužníka. Navíc pokud insolvenční správce není schopen podat daňová tvrzení, nemůže správce daně ani vyčíslit svou pohledávku ke dni rozhodnutí o úpadku, když tento nezná přesnou výši své pohledávky. Tato skutečnost zřejmě vedla k novelizaci insolvenčního zákona v tom směru, že u konkursu byla prodloužena lhůta k podávání přihlášek pohledávek věřitelů na 2 měsíce, zatímco původně činila pouze 1 měsíc.

Daňovým řádem účinným do 31.12.2013 byla insolvenčním správcům stanovena povinnost zpracovat řádné daňové tvrzení ke dni předložení konečné zprávy, dále ke dni podání návrhu na zrušení konkursu, ke dni zrušení konkursu a ke dni splnění jiného způsobu řešení úpadku.⁶² Oproti současné právní úpravě je původní úprava širší a daňová přiznání se podávala vícekrát v relativně krátkých

---

⁶⁰ Zákon č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, § 17

⁶¹ Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), § 277

⁶² Zákon č. 280/2009, daňový řád, § 244 odst. 3, účinný do 31.12.2013

časových úsecích. Navíc zde vznikaly otázky, ke kterým konkrétním datům se mají daňová přiznání podávat. Není totiž jasné, zda v případě zrušení konkursu je to k datu vydání usnesení o zrušení konkursu soudem či k datu právní moci usnesení o zrušení konkursu. Pokud se týče dne podání návrhu na zrušení konkursu, tak takový návrh mnohdy podáván ani není, insolvenční správce tedy takovou povinnost splnit ani nemůže.

Současná právní úprava stanovuje tuto povinnost pouze ke dni předložení konečné zprávy. Přestože je tato úprava jasnější než předchozí, i zde však může nastat problém, pokud po předložení konečné zprávy jsou na účet majetkové podstaty připsány jakékoliv finanční prostředky. Může se jednat například o vrácený přeplatek na dani z přidané hodnoty, který je nutné zahrnout do konečné zprávy a následně i do rozvrhového usnesení.

K tomu nutno dodat, že daňovému subjektu, který nepodá daňové přiznání ve stanovené lhůtě a toto zpoždění trvá déle než 5 pracovních dnů, vzniká povinnost uhradit pokutu za opožděné tvrzení daně, a to ve výši:⁶³

a) 0,05 % stanovené daně za každý následující den prodlení, nejvýše však 5 % stanovené daně,

b) 0,05 % stanoveného daňového odpočtu za každý následující den prodlení, nejvýše však 5 % stanoveného daňového odpočtu, nebo

c) 0,01 % stanovené daňové ztráty za každý následující den prodlení, nejvýše však 5 % stanovené daňové ztráty.

Pokutu ve výši 2.000,-- Kč je povinen uhradit insolvenční správce nebo dlužník i tehdy, pokud mají zpřístupněnou datovou schránku a nepodají daňová tvrzení elektronicky datovou zprávou ve formátu a struktuře zveřejněné správcem daně.⁶⁴

Pokuty by se hradily z majetkové podstaty dlužníka, což by se zcela jistě nelíbilo věřitelům dlužníka, neboť by se jim snižovalo procento uspokojení z konkursu.

---

⁶³ Zákon č. 280/2009, daňový řád, § 250

⁶⁴ Zákon č. 280/2009, daňový řád, § 72, § 247a

5. Závěr

Insolvenční řízení je řízení, které se dotýká velkého počtu jak fyzických, tak i právnických osob. Prvotním úkolem insolvenčního soudu je rozhodnutí, zda se dlužník nachází či nenachází v úpadku. V této fázi je posuzován insolvenční návrh, ať již podaný dlužníkem nebo věřitelem, který má za dlužníkem pohledávku, zda obsahuje všechny potřebné náležitosti a zda jsou splněny předpoklady pro zjištění úpadku. Je-li soudem rozhodnuto o úpadku, následuje další fáze řízení, ve které insolvenční soud určí, jakým způsobem bude dlužníkův úpadek řešen, a to zda oddlužením, reorganizací či konkursem. Zatímco u oddlužení a reorganizace daňové povinnosti dlužníků zůstávají v kompetenci dlužníků samotných, u konkursu přechází na insolvenčního správce. Ten je po celou dobu insolvenčního řízení vázán touto povinností a nelze se jí v žádném případě zprostit. Odborná způsobilost insolvenčních správců je tedy nezbytností, když insolvenční správce musí znát nejen insolvenční právo, ale i daňové normy.

Aby mohl insolvenční správce splnit všechny daňové povinnosti, které mu právní předpisy ukládají, musí mu být dlužníkem předáno účetnictví či daňová evidence, podle které sestavuje příslušná daňová tvrzení.

U daně z příjmu jsou podmínky stanoveny Zákonem o dani z příjmu a Daňovým řádem. Daňové tvrzení se podává za zdaňovací období do dne, ve kterém bylo rozhodnuto o zjištění úpadku a také ke dni předložení konečné zprávy. Pokud trvá konkursní řízení déle než 1 rok, podává insolvenční správce daňová tvrzení ve stejných lhůtách, jako kdyby daňový subjekt v insolvenční nebyl, což znamená do 31.03. roku následujícího po skončení zdaňovacího období. V případě zpracování daňového přiznání daňovým poradcem je to lhůta do 30.06.

Daňová tvrzení k dani z nemovitých věcí a k dani z nabytí nemovitých věcí jsou podávány bez ohledu na insolvenční řízení.

Ostatní daňové povinnosti se odvíjí od skutečnosti, zda dlužník i po prohlášení konkursu provozuje podnik. Pokud ano, insolvenční správce musí podat daňové přiznání k dani z přidané hodnoty či k dani silniční.

Závěrem si dovolím vyjádřit přesvědčení, že zatímco je konkursní řízení jako takové velice starou právní úpravou, současně platný insolvenční zákon přináší několik velice zásadních změn, které ještě nejsou v praxi zažitě. Dle mého názoru by byla vhodnější rozsáhlejší novelizace zákona o konkursu a vyrovnání než zbrusu nová právní úprava. Je pravdou, že zákon o konkursu a vyrovnání neobsahoval právní úpravu týkající se oddlužení a reorganizace a úprava průběhu konkursního řízení byla jen velice okrajová na rozdíl od insolvenčního zákona, na druhou stranu však úprava insolvenčního zákona se mi jeví dosti nepřehledná a mnohdy nesrozumitelná. Obyčejný člověk, pro kterého je insolvenční řízení často jediným východiskem z dluhové pasti, není schopen insolvenční návrh ani sám vyplnit, natož plnit všechny povinnosti, které mu v průběhu řízení zákon ukládá. V takovém případě bývá dlužníkům oporou insolvenční správce, i když ne vždy. Zejména pokud je ustanoven insolvenční správce z jiného kraje než je bydliště dlužníka či jeho sídlo.

6. Resumé

My bachelor thesis is named "Tax aspects of insolvency proceedings with a focus on bankruptcy". Bankruptcy proceeding is one way of solving the debtor's bankruptcy, which is liquidating its insolvency administrator of the estate and raised funds are subsequently used to satisfy registered creditors.

At the moment of declaration of bankruptcy passes to the bankruptcy trustee all the rights to dispose of property of the debtor and emergence many types of tax obligations to the insolvency administrator. These include especially filing tax returns for income tax, tax on immovable property, tax on acquisition immovable property, road tax or value added tax. Terms and Conditions administration are regulated by the Insolvency Act, the Tax Code and the relevant legal standards regulating individual taxes. The role of the insolvency administrator is therefore very tough; implying does not require only knowledge of insolvency law, but also tax standards. Frequent changes in legislation undoubtedly brings with it a wide range of application problems, some of which I tried to describe in Chapter 4 of this thesis.

Finally, I would like to express my conviction that while the bankruptcy proceeding is a very old legislation, currently valid Insolvency Act brings some very fundamental changes that are not yet experienced in practice. In my opinion it would be more suitable to make a big amendment than new legislation.

7. Seznam použité literatury

Bibliografie:

HORA, Václav, ed. *Řády konkursní, vyrovnávací a odpůrcí*. Praha:

Československý Kompas, 1931. Komentované zákony Československé republiky;

SCHELLEOVÁ, Ilona, Marta MACHÁČKOVÁ, Alexander NETT a Karel SCHELLE. *Konkurz a vyrovnání: příručka zejména pro neprávnický*. 2. aktualiz. vyd. Praha: Linde, 2011, 440 s. Praktická právnícká příručka. ISBN 80-864-3259-9.

MARŠÍKOVÁ, Jolana. *Insolvenční řízení z pohledu dlužníka a věřitele: příručka zejména pro neprávnický*. 2. aktualiz. vyd. Praha: Linde, 2011, 440 s. Praktická právnícká příručka. ISBN 978-807-2018-628.

VANČUROVÁ, Alena a Lenka LÁCHOVÁ. *Daňový systém ČR 2014*. 12., aktualiz. vyd. V Praze: 1. VOX, 2014, 391 s. Ekonomie (1. VOX). ISBN 978-80-87480-23-6.

JÁNOŠÍKOVÁ, Petra. *Daňové právo de lege lata*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2014, 159 s. Pro praxi. ISBN 978-80-7380-503-6.

JÁNOŠÍKOVÁ, Petra, Petr MRKÝVKA a Ivan TOMAŽIČ. *Finanční a daňové právo*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2009, 525 p. ISBN 80-738-0155-8.

BAŘINOVÁ, Dagmar, Renáta HÓTOVÁ a Ladislav OLŠAR. *Konkurzní řízení v praxi: z pohledu věřitele i úpadce*. 2. přeprac. vyd. Praha: Grada, 2006, 171 s. ISBN 80-247-0909-0.

BŘEZINOVÁ, Hana. *Ekonomické aspekty insolvenčního zákona: účetnictví jako základní zdroj informací pro insolvenční řízení*. 1. vyd. Praha: Bova Polygon, 2009, 196 s. ISBN 978-80-7273-159-6.

KOZÁK, Jan, Petr BUDÍN, Alexandr DADAM a Lukáš PACHL. *Insolvenční zákon a předpisy související: Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení : komentář*. 2. vyd. xxiii, 1246 s. ISBN 80-735-7243-5.

LANDA, Martin. *Ekonomika insolvenčního řízení*. Vyd. 1. Ostrava: Key Publishing, 2009, 426 s. Ekonomie (Key Publishing). ISBN 978-80-7418-031-6.

Internetové zdroje:

KRČMÁŘ, Zdeněk. Vystoupení JUDr. Zdeňka Krčmáře, předsedy Nejvyššího soudu. *Konkursní noviny*. 29.09.2004, roč. 2004, č. 20. Dostupné z: <http://www.konkursni-noviny.cz/clanek/vystoupeni-judr-zdenka-krcmare-predsedy-nejvyssiho-soudu>

Návrh insolvenčního zákona – důvodová zpráva [online]. Praha : ČAK [cit. 2014-10-21]. Dostupné z: <<http://www.cak.cz/scripts/detail.php?id=557>>

CREDITREFORM S.R.O. *Vývoj insolvencí v ČR* [online]. 2015. vyd. 2015 [cit. 2015-03-09]. Dostupné z: <http://www.creditreform.cz/novinky-downloads/vyvoj-insolvenci-v-cr.html>

Legislativa:

Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon)

Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů

Zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí

Zákonné opatření senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí

Zákon ČNR č. 16/1993 Sb., o dani silniční

Zákon č. 235/2004., o dani z přidané hodnoty

Zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních

Zákon č. 280/2009, daňový řád

Zákon č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání

Příloha – sazby silniční daně ⁶⁵

Tabulka č. 1

do 800 cm ³	1 200 Kč
nad 800 cm ³ do 1250 cm ³	1 800 Kč
nad 1250 cm ³ do 1500 cm ³	2 400 Kč
nad 1500 cm ³ do 2000 cm ³	3 000 Kč
nad 2000 cm ³ do 3000 cm ³	3 600 Kč
nad 3000 cm ³	4 200 Kč

Zdroj: Vlastní tvorba dle Zákona o dani silniční

Tabulka č. 2

při počtu náprav	hmotnosti	
1 náprava	do 1 tuny	1 800 Kč
	nad 1 t do 2 t	2 700 Kč
	nad 2 t do 3,5 t	3 900 Kč
	nad 3,5 t do 5 t	5 400 Kč
	nad 5 t do 6,5 t	6 900 Kč
	nad 6,5 t do 8 t	8 400 Kč
	nad 8 t	9 600 Kč
2 nápravy	do 1 tuny	1 800 Kč
	nad 1 t do 2 t	2 400 Kč
	nad 2 t do 3,5 t	3 600 Kč
	nad 3,5 t do 5 t	4 800 Kč
	nad 5 t do 6,5 t	6 000 Kč
	nad 6,5 t do 8 t	7 200 Kč
	nad 8 t do 9,5 t	8 400 Kč
	nad 9,5 t do 11 t	9 600 Kč
	nad 11 t do 12 t	10 800 Kč
	nad 12 t do 13 t	12 600 Kč
	nad 13 t do 14 t	14 700 Kč
nad 14 t do 15 t	16 500 Kč	

⁶⁵ Zákon ČNR č. 16/1993 Sb., o dani silniční, § 6

při počtu náprav	hmotnosti	
	nad 15 t do 18 t	23 700 Kč
	nad 18 t do 21 t	29 100 Kč
	nad 21 t do 24 t	35 100 Kč
	nad 24 t do 27 t	40 500 Kč
	nad 27 t	46 200 Kč
3 nápravy	do 1 tuny	1 800 Kč
	nad 1 t do 3,5 t	2 400 Kč
	nad 3,5 t do 6 t	3 600 Kč
	nad 6 t do 8,5 t	6 000 Kč
	nad 8,5 t do 11 t	7 200 Kč
	nad 11 t do 13 t	8 400 Kč
	nad 13 t do 15 t	10 500 Kč
	nad 15 t do 17 t	13 200 Kč
	nad 17 t do 19 t	15 900 Kč
	nad 19 t do 21 t	17 400 Kč
	nad 21 t do 23 t	21 300 Kč
	nad 23 t do 26 t	27 300 Kč
	nad 26 t do 31 t	36 600 Kč
	nad 31 t do 36 t	43 500 Kč
	nad 36 t	50 400 Kč
4 nápravy a více náprav	do 18 tun	8 400 Kč
	nad 18t do 21 t	10 500 Kč
	nad 21 t do 23 t	14 100 Kč
	nad 23 t do 25 t	17 700 Kč
	nad 25 t do 27 t	22 200 Kč
	nad 27 t do 29 t	28 200 Kč
	nad 29 t do 32 t	33 300 Kč
	nad 32 t do 36 t	39 300 Kč
	nad 36 t	44 100 Kč

Zdroj: Vlastní tvorba dle zákona o dani silniční